

РАН БОСИЛЕК РАК И МАЙМУНА

chitanka.info

Имало едно време един рак. Той живеел във влажна пещера.

Един ден ракът излязъл да се поразходи. По пътя видял разсипан ориз. Ракът го събрал и го пренесъл в пещерата.

Наблизо живеела една маймуна. Тя видяла рака, че пренася ориза. Отишла в пещерата.

— Слушай, Рачо — рекла тя, — аз имам портокалови семки. Дай ми ориза, пък вземи семките.

Ракът склонил глава, помислил, помислил, па рекъл:

— Добре, съгласен съм.

Маймуната донесла семките. Ракът ѝ дал ориза. Тя го налапала и тозчас го изяла. Ракът взел семките и ги посял в своята градинка пред пещерата.

Минали се много години. Един ден маймуната минала покрай пещерата, гдето живеел ракът. Той седял на сянка под портокалово дърво, което изникнало от портокаловите семки.

— Колко хубаво дърво и какви сочни портокали! — рекла маймуната. — Гладна съм. Моля ти се, Рачо, откъсни ми два портокала!

— На драго сърце — рекъл ракът, — но не мога да се покача на дървото. Покачи се ти и си откъсни.

— Ей сега ще се покатеря — извикала маймуната и се хванала за дървото.

— Набери колкото искаш портокали, но половината ще дадеш на мене.

— Добре — извикала маймуната и се покатерила на дървото.

Тя късала плодове и яла, яда до насита. Излапала всички зрели портокали. На рака хвърлила само два развалени. Разсърдил се ракът и почнал да хули маймуната:

— Не те е срам, маймуно проклета! Излапа всичките ми зрели плодове, а на мене хвърли само два развалени портокала! Така ли ни беше думата?

Разсърдила се маймуната.

— Чакай да ти кажа кой е маймуна проклета! — извикала тя и започнала да замеря рака със зелени и развалени портокали.

Сетне слязла от дървото и почнала да бие рака. Щяла да го пребие.

— Така — рекла тя, — да ме помниш добре! Като ме видиш, отдалече да бягаш!

И тя се отдалечила от пещерата.

Заплакал Рачо. Чула го осата. Доляла при него. Запитала го:

— Защо плачеш, Рачо?

— Как да не плача, Осичке! Дойде Маймуната, поиска ми да си откъсне два портокала. Но като се покачи, всички зрели плодове излапа, па ме и наби на туй отгоре.

— Не плачи, Рачо. Ние ще ѝ върнем на тая лоша маймуна.

Осата отишла при чутурката, в която ракът си чукал ориз, и при едно яйце, което Рачо си пазел, да си похапне на някой голям празник. Дълго шушукала с тях. После поговорила и с Рача. Намислили как да отплатят на маймуната. Те знаели, че тя пак ще дойде за портокали.

И наистина, още на другия ден осата забелязала, че маймуната се приближава към пещерата. Тя съобщила на другарите си. Чутурката се покачила в трапчинката над входа на пещерата. Яйцето се търкулнало на земята, а осата се скрила във ведрото. Ракът се мушнало в пукнатината на скалата. Маймуната дошла пред пещерата. Погледнала през входа. Видяла яйцето. Влязла вътре. Сграбчила яйцето. Стиснала го със зъби. Но то се пукнало и острите му черупки разрязали устните ѝ. Тя писнала и се втурнала към ведрото. Мислела, че има вода в него и си пъкнала главата, за да натопи муцуната си. Но в това време осата я жилнала по главата, а ракът изскочил от пукнатината на скалата и я стиснал с щипците си за крака. Тя хукнала да бяга. Но чутурката скочила от трапчинката над входа и се нахлузила върху главата ѝ.

Маймуната избягала и вече не помислила да яде портокалите на рака.

Рачо живял още много години в своята пещера. А когато умрял, приятелите му го заровили под кичестото портокалово дърво.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.